

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **M. S.**, zastoupené JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 27. 7. 2015, čj. MV-12191-9/VS-2013, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2015, čj. 8 Ad 18/2015 – 26,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Usnesením ze dne 19. 3. 2015, čj. OSZ-75522-6/M-Pr-2015 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra (dále „žalovaný“) zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o vydání nového rozhodnutí ve věci přiznání jednorázového příspěvku podle nařízení vlády č. 135/2009 Sb., o poskytnutí jednorázového příspěvku ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem, ve znění pozdějších předpisů (dále „nařízení č. 135/2009 Sb.“).

[2] Rozhodnutím ze dne 27. 7. 2015, čj. MV-121291-9/VS-2013 (dále „napadené rozhodnutí“), ministr vnitra zamítl rozklad žalobkyně proti shora uvedenému prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

II.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí ministra žalobu k Městskému soudu v Praze, který zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení rozsudkem ze dne 23. 11. 2015, čj. 8 Ad 18/2015 – 26.

III.

[4] Žalovaný (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Újmu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. spatřoval v tom, že právní zástupce žalobkyně požaduje podáním ze dne 1. 12. 2015 s odvoláním na shora uvedený rozsudek městského soudu, aby žalovaný vydal nová rozhodnutí v dalších šesti případech řízení o poskytnutí příspěvku podle nařízení č. 135/2009 Sb.

IV.

[5] Žalobkyně nesouhlasila s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Skutečnost, že 6 jiných vdov se obrátilo na žalovaného ve správním řízení se stejným požadavkem

jako žalobkyně, není důvodem pro to, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. V této souvislosti poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

V.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

[7] Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.).

[9] V usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS, rozšířený senát uzavřel, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, žalovaného i osoby zúčastněné na řízení). Zpravidla však budou opřeny o různé skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu podle toho, která z procesních stran je uplatní. Kasační stížnosti žalovaného správního orgánu bude odkladný účinek přiznán pouze v ojedinělých případech, v nichž by respektování soudního rozhodnutí mohlo způsobit závažné důsledky.

[10] Závěry usnesení čj. 2 Ans 3/2006 – 49, které se opíralo o předchozí právní úpravu (účinnou před novelizací soudního řádu správního zákonem č. 303/2011 Sb.), rozšířený senát potvrdil v usnesení ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 – 58, i pro řízení podle soudního řádu správního v současném znění. Zdůraznil, že otázka zákonnosti rozhodnutí není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Soud přiznává odkladný účinek kasační stížnosti správního orgánu pouze výjimečně, pokud by odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bylo podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení by v konkrétním případě představovalo nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Újmou správního orgánu přitom nebude ohrožení jakéhokoliv veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, např. zájmu na obecném výběru daní, na jednotném postupu správních orgánů nebo na procesně hladkém průběhu řízení. Ohrožení veřejného zájmu nemůže zpravidla představovat ani přiznání a vyplacení určité částky důchodu. Náklady důchodového pojištění jsou součástí nákladů státního rozpočtu. S ohledem na jeho rozsah a obsah je i případné vyplacení neprávem přiznané dávky újmou spíše zanedbatelnou (viz usnesení rozšířeného senátu čj. 10 Ads 99/2014 – 58, odst. 30). Za ohrožení důležitého veřejného zájmu lze naopak považovat např. ochranu vzácné kulturní památky, která by mohla být nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného nevratně poškozena nebo zničena, vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku apod. (viz usnesení rozšířeného senátu čj. 10 Ads 99/2014 – 58, odst. 32 a 33).

[12] Stěžovatel odůvodnil žádost o přiznání odkladného účinku pouze tím, že právní zástupce žalobkyně po něm požaduje, aby postupoval v souladu s právním názorem městského soudu

a vydal nová rozhodnutí i v dalších šesti případech řízení o poskytnutí příspěvku podle nařízení č. 135/2009 Sb.

[13] Takto formulovaná žádost právního zástupce žalobkyně nepředstavuje ohrožení důležitého veřejného zájmu, jak jej definovala shora citovaná judikatura. Povinnost stěžovatele vyhodnotit, zda je třeba aplikovat závazný právní názor městského soudu vyslovený v nyní projednávané věci i v jiných typově podobných řízeních, nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku. Je tomu tak už jen proto, že by tímto způsobem mohl argumentovat každý správní orgán, jehož rozhodnutí bylo zrušeno a který pravidelně rozhoduje o skutkově obdobných případech. Takový postup by se však dostal zcela mimo shora popsany smysl a znění zákonné úpravy (srov. usnesení rozšířeného senátu čj. 10 Ads 99/2014 – 58, odst. 36 a 37).

[14] V této souvislosti je třeba opětovně připomenout usnesení rozšířeného senátu čj. 2 Ans 3/2006 – 49, podle kterého je správní orgán povinen pokračovat v řízení a respektovat přitom závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku krajského soudu bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost. Pokud se správní orgán pravomocným soudním rozhodnutím neřídí a nepokračuje v řízení, může se za určitých okolností jednat o nečinnost, proti níž lze brojit podáním žaloby ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s. Podání kasační stížnosti vyjadřující nesouhlas s napadeným rozsudkem tedy nemůže samo o sobě vést k tomu, že procesy navazující na pravomocné rozhodnutí krajského soudu, jakož i procesy týkající se skutkově obdobných věcí, ustanou až do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

[15] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti správnímu orgánu je proto vyhrazeno pouze pro mimořádné případy, kdy by okamžitým výkonem soudního rozhodnutí mohlo dojít k závažným důsledkům, obdobným těm, které zmínil rozšířený senát. O takovou mimořádnou situaci se však v nyní posuzované věci nejedná.

[16] Z tvrzení stěžovatele ani z obsahu spisu nevyplývá, že by rozsudek městského soudu mohl mít takové právní následky, které by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[17] Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

[18] Závěrem soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. ledna 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu